

szépségeket fedez föl a lencse. A filmjátékoknak mai romantikus iránya különben is igen kedvez az ilyen jeleneteknek.

Nagy szükségünk van arra, hogy ilyen rejtett utakon lopjuk be a lelkekbe a műemlékek szeretetét és szerető gondját. A magyar műemlékek legértékesebbjei idegen földön vannak. Hivatalos, állami úton nem próbálkozhatunk mentésükkel, legföljebb nagy tapintattal, nagy-titokban. Csak a műemlékek szeretetére megnevelt ottani magyarjaink lelkiismerete diktálhat minden alkalommal valami egyéni és megfelelő néma tettet a műemlékek védelmére.

Németben a Denkmalschutz-nak csereszava a Heimatschutz. A műemlékvédelemnek a — honvédelem. Ennyire öntudatbavágóvá tenni a magyar történelmi emlékek sorsát: ez a feladata a műemlékpropagandának. Ennek a feladatnak szolgálatában íródott ez a vázlatos terv is. Igénye nem az, hogy a kivitel igazolja, hanem hogy még megfelelőbb ötletek és tervek felvetésére és kivitelére serkentsen.

Báró Eötvös József túlzott kissé akkor, amikor Búcsú-jában azt írta, hogy nincsenek elomló romjaink, mint ahogy vannak Görögthonnak. Olyan és annyi csakugyan nincs. De vigyázzunk nagyon, nehogy az a kevés is elpusztuljon és ne maradjon meg más belőle, mint «egy szentelt fájdalom».

ANYÁM TERÉZ VOLT.

*Anyám Teréz volt. Fáradt és szelíd.
Nem ismerte az élet völgyeit.*

*Komor hegyek vigasztalan jala
Magába zárta, mint az éjszaka.*

*Sokat imádkozott, mint ama szent,
Ki e névvel a mennyországba ment.*

*«A lélek kastélyai»-t forgatá
S szeméből forró könny hullott alá.*

*E spanyol nőről sokat álmodott,
Míg künn az élet verte a dobot.*

*De ő elfordult s a két gyöngye kéz
Vitte keresztjét, miként Szent Teréz.*

*Mindig borús volt, — tán mert nem tudott
«Tökéletessé» lenni, s koldusok*

*Közé térdelt a templom küszöbén,
Otthon meg fáradt csókkal hullt fölém.*

*Testvéreimmel úgy figyeltük őt,
Hogy a bánat kicsiny szívünkre nőtt*

*S a mosolygástól elszokott a szánk —
Mivel Teréz volt a mi jó anyánk.*